giti Tradewell'i „Mašinal'i“ ja Katajev'i „Lillede tee'd“. Sügishooajal etendati noorusliku hooga Ibseni „Peer Gynt'i“, Török'i ja Emöd'i „Tütarlast tänaval“, Särev-Lutsu „Vaikset nurgakest“ jm. Vanadest oli aeg-ajalt kordamisel A. Mälgu „Vaese mehe ututall“, mille etenduste arv on lähenemas sajale. 1934./1935. hooajal andis „Töölisteater“ 191 etendust 54 119 vaatajale. Möödunud sügishooajal ähvardas „Töölisteater“ juba ületada „Estonia“ draamat nii mängult kui publiku arvult.

Kõige rohkem sekeldust ja õhupuhastust oli 1935. a. „V a n e m u i s e“ ümber. Rahulolematus „Vanemuise vastu tõusis haripunkti, teatri allaminek jätkus, saal seisis tühi. Uuendustega ei saanud enam viivitada. Kevadsuvel jõuti niikaugele, et muudeti seltsi põhikiri ja lahutati teater seltsist. Teatrile seati oma valitsus. Koosseisus oli suuri muutusi. Teatri majandusjuhiks ning direktori kohustetäitjaks valiti O. Aloe, peanäitejuhiks K. Otto. Tuli veel juurde mõni jõud „Draamastuudiost“. Seevastu läks sinna E. Türk. Lahkus ka pr. E. Stukis. Esikohale tõsteti draama, seati tähiseks arendada „Vanemuine“ draamateatriks. Ehitati pöördlava ja asuti uue ajakohase teatrisaali ehitamise eeltöödele. — Oktoobris pühitses „Vanemuine“ 70 a. juubelit, mispuhul ta sai üllatuse osaliseks riigivanema poolt: tutvunud „Vanemuise“ seisukorraga ja vajadustega määras riigivanem eriseadusega 160 000 krooni „Vanemuisele“ uue teatrisaali ehitamiseks. Ka Tartu linn, Tartu Maavalitsus, Eesti Pank, E. Hüpoteegipank jt. annetasid suuremaid summasid juubilarile. — Mängukavas olid „Vanemuises“ eeskätt samad tükid, mis Tallinna teatreis, nii E. Vaiguri „Kraavihallid“, Luts-Särevi „Tagahoovis“, A. Kalda „Mare ja ta poeg“, A. Mälgu „Mees merelt“, Mirabeau' „Äri on äri“, Hindrey „Raid-

Eesti kroonika 1935, lk. 104